

SAMA TO NEZVLÁDNU, TO VÁM

Středa, 30 duben 2008

Kudlanky a kudlánci, je váš lepší, když v tom člověk není sám, uleví se... Je věter, a já jsem zase sama. Zaslal jsem kamarádům, i když mi slíbil, že dnes spolu půjdeme na věšáky. Nejsem blbá, poznala jsem to, stydí se za mě, jsem pro něj jenom levná slučka, husa, obětující se všude okolo.

Poskytuji mu dobrý zázemí, z kterého může leccos podniknout, a pak se v klidu vrátit do hnízdečka, do pohody. Ale nejsem pro "veřejnost". Jen tady, doma... Není tu nikdo, kdo by mě nakop, abych se už konečně vzpamatovala a přestala se trápit a tak hloupě jen doufat? Doufat v něco, co stejně jiný nebude, dokud mu neukážu zašlý je toho loket? Lidi do mě, až se probudím, já to sice věčně vím, ale prostě to nezvládnou... Co mám dělat sama se sebou? Ilona